FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(femte avdelningen i utökad sammansättning)
den 22 mars 1999 *

I mål T-97/95 (92),

Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation, bolag bildat enligt kinesisk rätt, Peking, företrätt av advokaten Jean-François Bellis, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch et Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av juridiske rådgivaren Yves Cretien och Antonio Tanca, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, därefter

* Rättegångsspråk: engelska.

endast av Antonio Tanca, biträdda av advokaterna Hans-Jürgen Rabe och Georg M. Berrisch, Hamburg och Bryssel, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, avdelningen för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Nicholas Khan, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och

Furfural Español SA, bolag bildat enligt spansk rätt, Alcantarilla (Spanien), företrätt av advokaten José Rivas de Andrés, Madrid, delgivningsadress: advokatbyrån Arsène Kronshagen, 2, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,

intervenienter,

angående en begäran om fastställande av de rättegångskostnader för vilka sökanden skall utge ersättning till intervenienten Furfural Español, SA, med anledning av förstainstansrättens dom av den 29 januari 1998 i mål T-97/95, Sinochem mot rådet, REG 1998, s. II-85,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av avdelningsordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung och M. Vilaras,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Förfarandet

1 Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation (nedan kallat Sinochem) väckte genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 6 april 1995, talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 95/95 av den 16 januari 1995 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av furfuraldehyd med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 15, s. 11). Genom beslut av ordföranden för förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning av den 18 december 1995 tilläts Furfural Español att intervenera till stöd för svarandens yrkanden.

2 Genom dom av den 29 januari 1998 ogillade förstainstansrätten talan och förpliktade sökanden att bära sina egna kostnader och ersätta rådets och intervenienten Furfural Españols rättegångskostnader.

3 Genom en skrivelse av den 28 augusti 1998 till ombudet för Sinochem begärde Furfural Español advokat bistånd med att från Sinochem erhålla ersättning för rättegångskostnader med sammanlagt 1 031 238 BFR, varav 1 000 000 BFR i ombudsarvoden och 31 238 BFR för utlägg (resor och uppehälle).

4 I en skrivelse av den 18 september 1998 påpekade Sinochems ombud det orimliga i denna beräkning och erbjöd betalning av ett belopp om 100 000 BFR.

5 Furfural Español har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 oktober 1998, i enlighet med artikel 92.1 i rättegångsreglerna begärt att förstainstansrätten skall fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna till ett belopp om 1 000 000 BFR för ombudsarvoden och 31 238 BFR för utlägg. Bolaget har även yrkat att förstainstansrätten skall förplikta Sinochem att erlägga ytterligare ett belopp om 100 000 BFR som ersättning för kostnaderna i detta förfarande.

6 Sinochem gav den 9 november 1998 in sitt yttrande och medgav att betala 100 000 BFR som ersättningsgill kostnad. Bolaget anser vidare att yrkandet om ytterligare betalning av 100 000 BFR för förfarandet för fastställande av rättegångskostnader är helt och hållet oberättigat och, under alla omständigheter, uppenbart orimligt.

Prövning i sak

7 Furfural Español har för det första gjort gällande att rättstvisten var av avsevärd ekonomisk betydelse för bolaget, som i egenskap av enda europeiska tillverkare av furfuraldehyd har fått känna verkningarna av den kinesiska importen av furfuraldehyd till den grad att det inte längre har kunnat täcka produktionskostnaderna. Bolaget har anfört att anledningen till att det anförde klagomål till kommissionen var att det riskerade en ekonomisk kris, som mycket väl skulle

kunna ha tvingat det att lägga ned verksamheten och säga upp personalen. Under dessa omständigheter var utgången av tvisten uppenbart av avsevärd ekonomisk betydelse för bolaget.

8 Bolaget har för det andra gjort gällande rättstvistens gemenskapsrättsliga betydelse och dess komplexitet. Bolaget tvingades av denna anledning vidta efterforskningar beträffande komplexa frågor av ekonomisk och juridisk natur. Bolaget har erinrat om att tvisten i huvudsak gällde frågan huruvida det förekommer en eller två marknader för produkten i fråga, med hänsyn till furfuraldehydens två helt skilda användningsområden. Denna fråga utgjorde en komplex och detaljerad tvistepunkt som berörde de flesta av de argument som fördes fram under förfarandets gång, däribland frågan om skada och framför allt frågan om skadans kausalitet. Furfural Español har i synnerhet konstaterat att det tvingades ägna en stor del av sitt interventionsyttrande åt att utveckla en specifik argumentering om innebörden av ett "specialavtal" mellan världens största tillverkare av furfuraldehyd och Europeiska unionens största importör, som utgjorde en monopolmarknad, och att det bemödade sig om att övertyga förstainstansrätten om att hänsyn inte skulle tas till denna monopolmarknad vid bestämningen av skada. Enligt Furfural Español krävde denna argumentering en utförlig analys och var även avgörande för att tvisten fick en för bolaget fördelaktig utgång.

9 Sinochem har gjort gällande att de ombudsarvoden och utlägg som Furfural Español har beräknat i förevarande fall är uppenbart orimliga och har erinrat om att domstolen vid flera tillfällen har slagit fast att de arvoden och utlägg som en advokat debiterar sin klient inte är avgörande för bestämningen av vad som är ersättningsgilla kostnader.

10 Till stöd för denna slutsats har Sinochem påpekat att en undersökning av den fördelning av arvodeskostnaderna som intervenienten har redovisat i sin skrivelse av den 28 augusti 1998 visar att dess ombud vid förberedelserna av målet har biträtts av en engelsk solicitor, vars arvoden inte har medräknats i uppskattningen av de ersättningsgilla kostnaderna. Enligt Sinochem talar den omständigheten att denne solicitor också har lagt ner arbete i målet mot påståendet att interventientens ombud har lagt ner sammanlagt 87,5 timmar som skall ersättas enligt en mycket hög taxa om 12 000 BFR per timme. Sinochem har anfört att det utkrävda arvodesbeloppet inte kan vara berättigat, eftersom det kombinerar, å ena sidan, en hög timersättning som skall motsvara en hög grad av erfarenhet och

effektivitet och, å andra sidan, ett stort antal timmar som en betydligt mindre erfaren advokat skulle ha kunnat ägna målet.

11 Sinochem har för övrigt understrukit att det belopp som intervenienten kräver är lika högt som det belopp rådet har krävt i det aktuella fallet (som har begärt 51 177 DM, det vill säga 1 055 000 BFR) och har gjort gällande att de ersättningsgilla kostnaderna för en intervenient inte kan vara lika höga som de kostnader en huvudpart i målet har rätt till ersättning för.

12 Artikel 92.1 i rättegångsreglerna har följande lydelse: "I händelse av tvist om de kostnader som är ersättningsgilla, skall rätten, på begäran av part och efter hörande av den andra parten, avgöra frågan genom beslut som inte kan överklagas."

13 Förstainstansrätten erinrar om att som "ersättningsgilla kostnader" anses enligt artikel 91 i rättegångsreglerna endast "nödvändiga kostnader som parterna haft med anledning av förfarandet, särskilt utgifter för resor och uppehälle samt arvode för ombud, rådgivare eller advokat".

14 Enligt fast rättspraxis gäller att gemenskapsdomstolarna inte är behöriga att fastställa de arvoden som parterna är skyldiga sina egna advokater utan endast att bestämma det belopp upp till vilket dessa arvoden är ersättningsgilla gentemot den part som har förpliktats att ersätta rättegångskostnaderna (domstolens beslut av den 26 november 1985 i mål 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek mot kommissionen, REG 1985, s. 3727, punkt 2, och förstainstanrättens beslut av den 25 februari 1992 i de förenade målen T-18/89 och T-24/89, Tagaras mot domstolen, REG 1992, s. II-153, punkt 13, och av den 9 juni 1993 i mål T-78/89 Rättegångskostnader, PPG Industries Glass mot kommissionen, REG 1993, s. II-573, punkt 36).

15 Då gemenskapsrätten saknar bestämmelser av taxekaraktär ankommer det på förstainstansrätten att fritt bedöma omständigheterna i målet med beaktande av

tvistens föremål och art, dess betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel samt svårigheterna i målet, omfattningen av det arbete som domstolsförfarandet har kunnat föranleda för ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och de ekonomiska intressen som parterna har haft av tvisten. Förstainstansrätten skall för detta ändamål varken beakta en nationell taxa där advokatarvodena fastställs eller en eventuell överenskommelse som den berörda parten och dennes ombud eller rådgivare har ingått i detta avseende (domstolens beslut i det ovannämnda målet Leeuwarder Papierwarenfabriek mot kommissionen, punkt 3, och förstainstansrättens beslut i det ovannämnda målet Tagaras mot domstolen, punkt 13, och av den 8 mars 1995 i mål T-2/93 (92), Air France mot kommissionen, REG 1995, s. II-533, punkt 16).

16 Det kan i det aktuella fallet konstateras att tvisten var av viss betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel samt att sakfrågan gjorde det nödvändigt att analysera såväl ekonomiska som juridiska frågor och att undersöka komplexa sakomständigheter, vilka studerades och tolkades av intervenienten Furfural Español. Furfural Español begränsade sig för övrigt inte till att upprepa de argument svaranden anfört, utan lade till nya och klargjorde sakförhållanden som var relevanta för lösningen av tvisten. Såväl tvistens karaktär som de ekonomiska intressen som tvisten innebar för parterna var följaktligen sådana att betydande arvoden är berättigade.

17 Det måste emellertid beaktas att det i det aktuella fallet rör sig om kostnader som hänför sig till en intervenient, vars roll i rättegången, vilket normalt är fallet, i betydande utsträckning har underlättats genom det arbete som lagts ner av den huvudpart till stöd för vilken interventionen skett (domstolens beslut av den 4 februari 1993 i mål C-191/86 DEP, TEC mot rådet, inte publicerat i rättsfallssamlingen). En intervention är till sin natur underordnad huvudyrkandet, och den kan därför inte innebära, förutom i undantagsfall, samma svårigheter som detta.

18 De ombudsarvoden som av intervenienten i målet anses utgöra ersättningsgilla kostnader är emellertid lika höga som de kostnader huvudparten, rådet, gör gällande. De skall därför sättas ned.

19 Förstainstansrätten anser mot bakgrund av det som ovan anförts att en rättvis uppskattning av de kostnader som är ersättningsgilla innebär att det sammanlagda beloppet av dessa skall fastställas till 331 238 BFR, inklusive de utlägg som gjorts av Furfural Español ombud.

20 Eftersom beloppet fastställs med hänsyn till samtliga omständigheter i målet fram till i dag, saknas anledning att särskilt besluta om de kostnader parterna har haft för detta förfarande.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

De sammanlagda rättegångskostnaderna för vilka sökanden skall utge ersättning till intervenienten Furfural Español fastställs till 331 238 BFR.

Luxemburg den 22 mars 1999

H. Jung — J.D. Cooke

Justitiesekreterare — Ordförande